

ת"פ 27294/04/19 - מדינת ישראל נגד נור עוויסאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 27294-04-19 מדינת ישראל נ'
עוויסאת(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופטת רונית בש	
בעניין:	מדינת ישראל	המאשימה
	נגד	
	נור עוויסאת (עצור בפיקוח)	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים (א/1), בביצוע עבירה של נשיאה והובלת נשק בצוותא חדא, עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כאן אציין כי לא גובשה הסכמה בתיק זה לעניין העונש, למעט לכך שהמאשימה תעתור, בין היתר, למאסר מותנה שיכלול גם עבירה של הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין וההגנה תסכים לכך שהמאסר המותנה יכלול את העבירה הנ"ל.

כתב האישום המתוקן

2. בין הנאשם לבין הקטין ס.מ יליד 00/00/2001 המתגורר בבאקה אל-ערביה (להלן: הקטין) ישנה הכרות שטחית. בערב יום 5/4/19 התקיימה בשכונת הבדואים בבאקה אל-ערביה שמחה משפחתית של בן דודו של הנאשם (להלן: האירוע), בה נכחו הנאשם והקטין. במועד שאינו ידוע למאשימה, הוסלק על עץ במטע זיתים סמוך למקום האירוע (להלן: המטע) תת מקלע מאולתר שסוגל לירות כדור ובכוחו להרוג אדם וכן מחסנית מתאימה (להלן: הנשק). בזמן האירוע בסמוך למקום האירוע התקיימה פעילות משטרתית יזומה כנגד ביצוע עבירות בנשק.

מעט לאחר השעה 23:00 עזבו הנאשם והקטין את האירוע וצעדו למטע על מנת לשאת ולהוביל מהמקום את הנשק אל האירוע. הנאשם והקטין הגיעו אל המטע, הנאשם הוציא את הנשק מהמקום בו הוסלק והכניסו לתיק, ואז החלו הנאשם והקטין להתרחק מהמקום, בצוותא חדא, כאשר הנאשם נושא ומוביל בידו את התיק ובתוכו הנשק.

בשלב זה פעלו השוטרים שהיו במקום במטרה לעצור את הנאשם ואת הקטין. השוטרים אלון דוידי והשוטר אבי אשואן התקרבו אל הנאשם ואל הקטין וקראו לשניים "עצרו משטרה לא לזוז" וכן "משטרה, עצרו במקום". השוטר אלון דוידי הבחין בחפץ שסבר כי הוא אקדח בידו השמאלית של הנאשם, צעק לעברו "משטרה זרוק את הנשק מיד או שאני

יורה" והוציא את אקדח השירות שלו. לאחר שהנאשם לא נשמע להוראות השוטרים, ביצע השוטר אלון דוידי, נוכח הסכנה שחש, ירי אזהרה באוויר. גם השוטר אבי אשואן שלף ודרך בשלב זה את אקדח השירות שלו.

הנאשם והקטין החלו להימלט מהמקום, כאשר הנאשם ממשיך לשאת ולהוביל, בצוותא חדא עם הקטין, את הנשק בתוך התיק, ותוך שהשוטר אלון דוידי חוזר וקורא לעברם "עצור משטרה או שאני יורה". בשלב זה, הסתובב הנאשם לעבר השוטר אלון דוידי כשהוא מחזיק את החפץ בידו. אז ביצע השוטר אלון דוידי ירי אזהרה נוסף באוויר ורץ לעברו של הנאשם תוך שהוא קורא לעברו "עצור משטרה".

הנאשם והקטין המשיכו בבריחתם, עברו מעל גדר שהייתה במקום ונמלטו מהשוטרים. במהלך מנוסתו הנאשם זרק את התיק עם הנשק בפח סמוך, שם אותר על ידי שוטרי משטרת ישראל.

במעשיהם הנ"ל נשאו והובילו, בלא רשות על פי דין, הנאשם והקטין, בצוותא חדא, תת מקלע מאולתר ומחסנית תואמת המהווה אביזר לנשק.

תסקירי שירות המבחן

3. תסקירו הראשון של שירות המבחן שהוגש על אודות הנאשם מלמד על בחור צעיר, בן 19.5, השווה כיום במעצר באיזוק אלקטרוני, בתנאי מעצר בית מלא בבית הוריו. טרם מעצרו התגורר הנאשם עם אחיו בדירה שכורה בפתח תקווה ועבד עמו בהובלות בשופרסל. עברו הפלילי של הנאשם נקי.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה תומכת ומכילה בה זכה ליחס חם. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם קווי אישיות תלתיים והוא מגלה נזקקות לליווי ולתמיכה משפחתית, וכן הוא נעדר בשלות רגשית ובעל דפוסי חשיבה ילדותיים. בנוסף, סבור שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל דפוסי עבריינים מושרשים וכי ההליך הפלילי המתנהל נגדו מהווה עבורו הרתעה וגבול ברור למניעת הישנות התנהגות דומה. שירות המבחן העריך בתסקירו הנ"ל קיום סיכון נמוך בעתיד להתנהגות אלימה של הנאשם ברמת חומרה נמוכה.

5. עוד עולה מהתסקיר הנ"ל, כי הנאשם לקח בפני שירות המבחן אחריות לביצוע העבירה. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את תחושת הריגוש שחש עת שאחז בנשק ואת תחושת הבהלה שחש כשברח מהמשטרה. הנאשם הסביר לשירות המבחן, כי לא הבין את השלכות מעשיו וכיום הוא מבין היטב את חומרתם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם חש צורך לפרוק מעמסות ומחויבויות וחיפש צורך בפורקן סביב התעניינות בנשק, דבר שלתפיסתו מסמל גבריות וחוזק, וזאת מבלי ששקל לעומק את השלכות מעשיו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נטה לצמצם את המידע שמסר לשירות המבחן, להסתיר ולהפחית מחומרת מעשיו.

6. נוכח התרשמות שירות המבחן כי צריך לסייע בהליך טיפולי לנאשם להבין לעומק את החומרה שבביצוע העבירה ובכך להפחית הסיכון להישנות התנהגות דומה, הובהר בתסקיר כי לצורך בחינת הירתמותו והשתלבותו של הנאשם בטיפול, יש צורך בדחיית הדיון.

7. מהתסקיר המשלים שהוגש ביום 10/5/20 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הביע הנאשם, במפגש עם שירות המבחן, נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת למי שביצע עבירה ראשונה וכוללת 8 מפגשים. הנאשם לא הגיע במועד תחילת פעילות הקבוצה אף שידע על אותו מועד. הנאשם לא יצר קשר עם שירות המבחן לעניין אי הגעתו למפגש. לפניית שירות המבחן אליו טלפונית, השיב הנאשם כי אביו חלה ולא היה מי שילווא אותו למפגש. הנאשם זומן לפגישה נוספת והודע לו על מועדה, אך גם אליה לא הגיע. לפניית שירות המבחן אליו, השיב שוב תשובה תמוהה, לפיה סבר כי שירות המבחן יתזכר אותו לגבי מועד הפגישה. היות והנאשם לא נכח בשניים מתוך שמונת המפגשים של הקבוצה, נמסר לו כי לא יוכל להצטרף לקבוצה. מאז נותק הקשר של שירות המבחן עם הנאשם.

8. בבואו לגבש המלצתו בעניינו של הנאשם, שקל שירות המבחן, במסגרת גורמי הסיכון, את חומרת נסיבות ביצוע העבירה, את רצונו של הנאשם לגבש לעצמו מעמד אותו חווה כגברי באמצעות השימוש בנשק וכן את הניסיון הטיפולי שכשל. מכך באה התרשמות שירות המבחן כי הנאשם נעדר מוטיבציה לטיפול. במסגרת מרכיבי הסיכוי נשקל עברו הנקי של הנאשם והעובדה שמדובר בעבירה ראשונה. בסיכומו של דבר, סבור שירות המבחן, כי הנאשם אינו פנוי לטיפול ולפיכך נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

9. בפתח טיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, וזאת על מנת ללמד על חומרת מעשיו. לטענת המאשימה, הערך החברתי המוגן שנפגע במקרה דנן הוא שלום הציבור וביטחונו. ב"כ המאשימה ציינה לחומרה את התכנון שקדם למעשיו של הנאשם, תוך שהדגישה כי הנאשם והקטין עזבו, באישון לילה, את האירוע המשפחתי בכוונה להביא את הנשק שהוסלק במטע אל האירוע המשפחתי, כך שאלמלא הפעילות המשטרתית הם היו מממשים את תכניתם ובכך מסכנים חיי אדם. ב"כ המאשימה ציינה את חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות, לצד הנזק הפוטנציאלי והממשי הטמון במעשיו. הוטעם כי הנאשם והקטין נסו מפני השוטר, וכי במהלך מנוסתו זרק הנאשם את התיק עם הנשק לפח סמוך, על כל המשתמע מכך. הנאשם אף הביא את השוטרים לבצע ירי באוויר מספר פעמים כדי למנוע את מנוסתו.

10. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן שלא באו בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ומהם עולה, כי הנאשם מתייחס באופן קונקרטי ומצומצם למעשים, מפחית מחומרתם ונוטה להסתרה.

11. בסיכומו של דבר, לאחר שסקרה פסיקה מטעמה לעניין העונש ובהסתמך על הנחיית פרקליט המדינה מספר 9.16 (ט/1), ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם הנע בין שנתיים וחצי עד 5 שנות מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי וקנס כספי. נוכח עברו הפלילי הנקי של הנאשם, סבורה המאשימה כי יש

לגזור את עונשו בתחתית המתחם לו היא עותרת.

12. הסניגור, בטיעוניו לעונש, הדגיש את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן שחסכה זמן שיפוטי יקר והעדת 23 עדי תביעה, לרבות הקטין המעורב. ב"כ הנאשם חלק על טיעוני המאשימה ככל שהם נוגעים לחלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות. בנקודה זו הפנה הסניגור לעובדות כתב האישום המתוקן ממנו עולה, כי הקטין והנאשם נשאו את הנשק בצוותא חדא. עוד נטען כי, בין יתר שיקולי הענישה, יש לשקול את האבחנה שערכה המאשימה, שלא בצדק, בין הנאשם ובין שותפו הקטין. נטען לעניין זה, כי בעוד שהנאשם נעצר מאחורי סורג ובריה למשך כחודשיים ולאחר מכן נעצר באיזוק אלקטרוני, הרי שהקטין שוחרר ממעצרו. נטען כי פער הגילאים בין השניים גבולי, כך שלא היה מקום לאבחנה, כאמור. עוד נטען, כי נשיאת הנשק הייתה אך לזמן ולמרחק קצרים וכי הנאשם זרק את הנשק רק כשהבחין בשוטרים דולקים אחריו תוך שהבין כי הנשק יתפס על-ידם וזה אכן נתפס על-ידי משטרת ישראל, דבר הפועל, לשיטת הסניגור, לטובת הנאשם. בסיכומם של דברים, ולאחר שהגיש אסופת פסיקה מטעם ההגנה (נ/1), עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל שניתן יהא לרצות בעבודות שירות עד ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

13. ב"כ הנאשם ציין כי עסקין בנאשם שהינו "בגיר צעיר", תוך שהוסיף כי הפסיקה הקנתה לכך משמעות רבה וכי שירות המבחן התרשם ממאפייני אישיותו הילדותיים של הנאשם ובשלוחו המנטלית הנמוכה. עוד צוין עברו הנקי ללא רבב של הנאשם, היותו בן למשפחה נורמטיבית, וכן התקופה הארוכה בה הוא שוהה במעצר באיזוק אלקטרוני, זאת לאחר שהיה נתון במעצר של ממש במשך כחודשיים. נטען כי שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לגרום לנזק קשה לאישיותו. נוכח כל האמור לעיל, ביקש הסניגור לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עותרת, כאמור, ההגנה.

14. להלן דבר הנאשם בבית המשפט:

"אני מצטער על מה שקרה, אני מתנצל. ישבתי בכלא/במעצר כמעט חודשים, אני לא רוצה לחזור למקום הזה, זה לא מקום בשבילי. אני לא בדברים האלה, גם המשפחה שלי לא מתעסקת בדברים האלה".

דין והכרעה

15. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע"פ 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנזכרות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

16. ומן הכלל אל הפרט: הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שבפנינו, עבירה של נשיאת והובלת נשק

שלא כדין, הוא שלום הציבור ובטחונו. "עבירות הנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). דברי כב' השופטת ע' ברון בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.19) ממחישים את המסוכנות הטמונה בעבירות הנשק לשלום הציבור ובטחונו ואת מגמת ההחמרה בענישה למען יראו וייראו:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. **ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי** (הדגשה שלי-ר.ב.)."

17. במסגרת סקירת נסיבות ביצוע העבירה אציין, לחובת הנאשם, את חלקו הדומיננטי בביצוע העבירה, שכן הנאשם הוריד בעצמו את הנשק והתחמושת מהעץ, הכניסם לתיק והחל בנשיאתם למקום האירוע. הנאשם אף ברח מהשוטרים שדלקו אחריו ונאלצו לירות באוויר יותר מפעם אחת כדי להביא לעצירתו, אך זה המשיך בבריחתו מפניהם תוך שבדרכו השליך לפח את הנשק והמחסנית. עוד אציין, לחובת הנאשם, את תכנון המעשים שהרי הנאשם תכנן לשאת את הנשק והתחמושת ממקום המחבוא חזרה למקום האירוע, דבר שסוכל הודות לפעילות המשטרה ובכך הובטח ביטחונו של הציבור. עם זאת, לטובת הנאשם, אציין כי עסקין בנשיאה קצרת טווח של הנשק שארכה זמן קצר בלבד. עוד אציין לקולה את היותו של הנאשם בן 19 שנים בלבד במועד ביצוע העבירה, כמו גם את התרשמותו של שרות המבחן כי הוא נעדר בשלות רגשית ובעל דפוסי חשיבה ילדותיים, דבר המלמד כי הנאשם, כפי הנראה, לא הבין עד תום, מפאת גילו הצעיר ומאפייני אישיותו, את משמעות מעשיו וחומרתם.

18. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של נשיאת והובלת נשק שלא כדין אביא את הפסיקה הבאה:

· בת"פ (מחוזי חיפה) 31862-05-13 מ"י נ' מוחמד מחאמיד (1/10/13) הוטל על נאשם צעיר, בן פחות מ-21, עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של נשיאת נשק (אקדח) שלא כדין לצד עבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו כדין.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 3451-02-14 מדינת ישראל נ' עבד אלעאל (23/9/14) הושת על נאשם בן 21 בעל עבר נקי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של נשיאת והחזקת נשק (תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית וכדורים), לצד עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו כדין, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה נלווית.

· בת"פ (מחוזי ירושלים) 17520-03-14 מדינת ישראל נ' אבו אלהווה (31/12/14) גזר בית המשפט המחוזי

בירושלים על הנאשם עונש שעיקרו מאסר בפועל בן 20 חודשים לריצוי בפועל, בגין ביצועה של עבירה שעניינה הובלת נשק (תת מקלע מאולתר).

בת"פ (מחוזי באר שבע) 4338-04-13 מדינת ישראל נ' אביעוז (11/12/16) הושת על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תגרה ובעבירות של נשיאת והובלת נשק - עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. במקרה הנ"ל דובר בנאשם שנשא במכנסיו מאחור אקדח מסוג ברטה, טעון במחסנית מלאה בכדורים ודרך בכדור בבית הבליעה, ובכיס מכנסיו של אותו נאשם נמצאה מחסנית נוספת מלאה בכדורים.

בת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 67195-03-16 מדינת ישראל נ' אזברגה (13/12/16), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק. אותו נאשם נשא ברכב בו נהג אקדח ובסמוך אליו מחסנית מלאה בכדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל. דובר בנאשם שהיה בשנות ה-20, ללא עבר פלילי. שירות המבחן בא לגביו בהמלצה שיקומית ולגזירת עונש של מאסר בפועל בעבודות שירות. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולים שיקום והשית על אותו נאשם עונש שעיקרו 12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 31034-06-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מסרי (17/4/18), אליו הפנתה המאשימה, עסקין בנאשם בעל עבר נקי, שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירה של נשיאת נשק מסוג תת-מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ובה כדור אחד, באזור מגורים, ועליו הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪. בית המשפט קבע בתיק הנ"ל מתחם עונש הולם הנע בין 14-36 חודשי מאסר בפועל.

19. לאחר ששקלתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצועה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות הפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל. כאן אציין כי נוכח התנהלותו של הנאשם בפני שירות המבחן והעדר המוטיבציה שלו להשתלב בהליך טיפולי, הרי שאין מקום לסטות בענייניו ממתחם העונש ההולם מטעמים הנוצצים בשיקומו מה גם ששירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית.

20. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אציין את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, הודאה אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן ובעיקר את העדת עדי התביעה, לרבות הקטין שותפו של הנאשם. כאן אציין כי לא נהירה לי טענת הסנגור לעניין האפליה של המדינה בין הנאשם ובין הקטין. ב"כ המאשימה מסרה הסבר מניח את הדעת לגבי שחרורו של הקטין ממעצר בצינה כי הקטין שוחרר על ידי בית משפט כבר בשלב שלפני הגשת כתב האישום. בכל מקרה, ברי כי אין דינו של נאשם בגיר, אף אם הוא בגיר-צעיר, כדינו של קטין.

21. עוד אציין, לקולה, את עברו הנקי ללא רבב של הנאשם שהתנהל באורח נורמטיבי עד למועד ביצוע העבירה. בנקודה זו אוסיף את התרשמות שירות המבחן מכך שההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע וכן אציין את הערכת השירות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה בעתיד על-ידי הנאשם ברמת חומרה נמוכה.

הנאשם נטל אחריות למעשיו בפני שירות המבחן אף כי הפחית מחומרתם תוך מזעור המעשים ונטייה להסתרה. כמו כן, אזקוף לטובת הנאשם את גילו הצעיר תוך מתן הדעת, כאמור, להתרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיותו הילדותיים. עוד אציין לקולה את היות משפחת הנאשם משפחה תומכת ונורמטיבית.

22. שקלול מכלול הטעמים שאינם קשורים בביצוע העבירה, לרבות היות הנאשם נתון במעצר באיזוק אלקטרוני במשך תקופה ממושכת של יותר משנה, מצדיק, לדידי, את קביעת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל וזאת לצד רכיב ענישה של מאסר מותנה. אני מבכרת שלא להשית על הנאשם קנס כספי בהינתן שליחתו למאסר של ממש לתקופה משמעותית ונוכח גילו הצעיר, כמו גם העובדה שאין עסקינן במניע כלכלי שעמד בבסיס ביצוע העבירה.

23. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם כדלקמן:

· למאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, בניכוי ימי מעצרו- מיום 6/4/19 ועד ליום 27/5/19.

· אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

· אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ו/או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' תמוז תש"פ, 25 ביוני 2020, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אבי אור-זך, ב"כ הנאשם עו"ד מסארווה, וכן הנאשם בעצמו.